

KOMMUNIST

Regeringen på afveje

Regeringen er i gang med at gøre krisen endnu værre for befolkningen

Af Betty F. Carlsson

■ Efter et halvt år med en socialdemokratisk ledet regering står det klart, at også denne regering ukritisk vil gennemføre EU's politik. Den skal sikre at befolkningerne betaler for, at storkapitalen

mærker krisen mindst muligt. Som regeringspartierne selv sagde før valget: Det er en social massekrise.

Prisstop nu

Vel vidende, at de afsluttede overenskomster har en indbygget reallønsnedgang, og

vel vidende at ekstra skatter har fordyret basale fødevarer, er der nu indgået et bredt forlig, der vil gøre varme og strøm endnu dyrere.

I forvejen ligger Danmark i en førerposition hvad angår elpriser. At de fattigste skal bære de tungeste økonomiske byrder for at nedbringe Danmarks CO₂ udledning er asocialt. Dertil er forligsparternes jubel over forbedringer for miljøet hyklerisk. Udover at lade befolkningen betale miljøforbedringen gennem en ekstra skat, kan man sælge af sin ubrugte CO₂-kvote.

Til de kommende trepartsforhandlinger må det stå klart for fagbevægelsen, at der skal stilles krav om gennemførelse af en lov om øjeblikkeligt prisstop.

Asocialt

De nye reformer der er på vej fra regeringspartierne er

lige så asociale. Det drejer sig om den bebudede reform af førtidspensioner og flexjob ordningen, og om den bebudede skattereform.

Pensionsreformen pakkes ind i hule ord om at hjælpe de syge under 40 år tilbage til et arbejdsmarked, som ikke eksisterer for dem. Der er intet om en meget tiltrængt forbedring af psykiatrien efter mange års nedskæringer. Ødelæggelsen af den tryghed en førtidspension giver for handicappede og invaliderede, vil gøre livet endnu sværere for de desværre alt for mange, der rammes af svære sygdomme.

EU diktat

I stedet for at lette skattebyrden for de økonomisk svageste, der også er dem som rammes hårdest af store forbrugsskatter og prisstigninger, bebudes der endnu

engang skattelettelse til de højeste indtægter. Skævt sagde man fra fagbevægelsen i store kampanjer mod den tidligere regerings skattelettelse til de samme grupper. Asocialt sagde man fra "rød bloks" partier før valget.

Men nu tales der om yderligere indgreb mod den beskærede regulering af pensioner, dagpenge og kontanthjælp. EU har talt: Befolkningens skattekrone skal bruges til EU kontingent og dyre redninger af syge banker der har tabt på spekulationer. Nu som før bøjer den danske regering sig for storkapitalens krav.

Nu er det er op til befolkningen at gøre op med fyrre års social massekrise dikteret af EU. Arbejderbevægelsen i andre EU medlemslande har allerede vist vejen.

Bekæmp EU's finanstraktater

De kommunistiske partier i EU medlemslandene kalder til modstandskamp

■ I en fælles appel kalder de kommunistiske partier i EU-landene arbejderne til modstandskamp mod de to økonomiske EU traktater.

Traktaterne vil betyde, at ikke kun Eurolandene, men også de lande som har underskrevet traktaterne vil skulle leve under et system med en konstant brutal nedskæringspolitik, stadige stigninger

i indirekte forbrugsskatter kombineret med lønnedgang, siger de kommunistiske partier.

Kun én vej: Kampens

Traktaterne er designet til at sikre en EU strategi med permanente lave lønninger, stigende fattigdom og stadig færre faglige og demokratiske rettigheder, hedder det

videre. De skal sikre at EU's institutioner kommer til at bestemme medlemslandenes økonomi- og socialpolitik i monopolkapitalens interesse.

Grundlaget er, at det er befolkningerne der skal betale for kapitalismens krise. Den eneste vej frem for at sikre arbejderklassens interesser er kampens vej. Det er en

nødvendighed at konfrontere og nedbryde dette destruktive system, lyder opfordringen fra kommunisterne.

Bekæmp systemet

De kommunistiske partier hilser de mange, der i lande som Grækenland, Portugal, Spanien, Italien og Irland allerede kæmper hårdt for sine sociale interesser, og

opfordrer arbejderne, deres fagforeninger og andre massebevægelser til at mobilisere til modstand.

Kommunisternes svar på kapitalismens krise er socialisme. Det er tidens svar på kapitalismens krise, slutter de den fælles appel.

Forskellen der blev væk

”Rød blok” har nu regeret i et halvt år. Stemningen i befolkningen op til valget, om at nu var det nok med alle nedskæringerne, stigende arbejdsløshed og grupper af mennesker der blev lagt for had, er væk. Håbløshed og desillusionering breder sig.

Danmark skulle ”kickstartes”. Der skulle investeres i at flere kunne få et arbejde i stedet for den borgerlige nedskæringspolitik. Fornuftige, men tomme ord. ”Blokken” startede med vedtagelse af en finanslov fuld af nedskæringer og nye afgifter, der vender den tunge ende nedad. For at gøre ondt værre, har regeringen med iver kastet Danmark ind i EU’s fallitbo og meldt sig under finanspaktens guilotine – hen over hovedet på befolkningen, sådan som en borgerlig regering også ville gøre. ”Vi skal være solidariske” siger de. Solidariteten gælder bankerne og opkøberne af statsobligationer. Solidariteten med finansspekulanterne er videreført med endnu en bankpakke, der foreløbig ser ud til at koste 17 milliarder. Der kommer ingen kickstart, men en stram EU styret budgetlovgivning.

Dobbelt svigt

EU’s finanspakt skal styrke virksomhedernes indtjening, kaldet konkurrenceevne. Det skal arbejderne betale gennem reallønsnedgang, og skatteborgerne i fællesskab gennem støtteordninger. Det opfyldte dansk fagbevægelse med indgåelse af de famøse overenskomstfornyelser. Nu har arbejderbefolkningen hverken den røde blok eller fagbevægelsen at støtte sig til overfor de mange økonomiske og sociale problemer der vælter ned over dem. Intet under at tilslutningen falder og falder. Fri os for floskler som ”Hellere jobfest end lønfest” Løntilbageholdenhed eller lønnedgang har aldrig bevaret arbejdspladser. Omsorg for det samfund der fodrer dem med tilskud, uddannet arbejdskraft, pasning af medarbejdernes børn, og meget andet, og som retter op på de mennesker der kommer til skade på deres arbejdspladser, har aldrig holdt virksomhederne tilbage fra at flytte udenlands, hvis de kunne få flere penge der, eller tage billigere udenlandsk arbejdskraft ind. Det ved fagbevægelsen godt, og vi må med rette spørge: Hvor den aktive del af fagbevægelsen er henne?

Liberalistiske reformer

EU kræver liberale reformer, og de får dem. De næste på bedding er reformering af førtidspensionssystemet og flexjob ordningen, der skal ramme mennesker op til fyrrer år. Også denne nedskæring sukres ind i floskler, og forbigår grundlaget for social tryghed: Muligheden for økonomisk tryghed ved ulykker og kroniske invaliderende sygdomme. Det rammer uden hensyn til alder.

Dernæst er der bebudet en skattereform, som også er et EU ønske. Også her er den sociale profil forsvundet fra regeringen. Væk er millionærskat og bundfradrag. Nu gælder det topskatten og skattelettelse på arbejde, omlagt til forbrugsskat, som f.eks. endnu en afgift på varme og energi. Vi skulle ellers mene, at der er penge nok at tage af i Dong, eller fra fortjenesterne fra olieindvindingen i Nordøen.

Oprøret

Fra flere økonomer er der nu udbredt skepsis for EU’s økonomiske politik. Med nedskæringer, arbejdsløshed og reallønsnedgang truer recessionen, og – som de siger – et folkeligt oprør, der kan vælte det hele. EU udviklingen var til at forudse. Derfor var kommunisterne, sammen med andre forudseende mennesker, i fronten mod Danmarks medlemskab i 1972. Vi var med til at oprette Folkebevægelsen mod EF, der skulle blive den bredeste folkebevægelse i Danmark, der har holdt ved og bekæmpet EU igennem nu fyrrer år. Vi fortsætter kampen, og siger tillykke og ”godt gjort”.

De bredeste skuldre

De svageste og fattigste har fået tildelt de bredeste skuldre

Af Lilli Rodeck

■ Gennem hele valgkampen hørte danskerne Socialdemokraterne og SF give udtryk for, at krisen skal betales af ”de bredeste skuldre”. Og det er jo traditionel ”venstrefløjs-” og socialdemokratisk politik.

Valgløftet

Gennem de sidste 10 år har Danmark set en stigning i fattigdommen. Og det selvom de første 6–8 år var opsvings-år! En af årsagerne til den voldsomt stigende fattigdom var, ifølge Socialdemokratiet og SF, skattestop og u-finansierede skattelettelse. Valgløftet var da også klart, at de bredeste skuldre skulle betale mere til fællesskabet. Hvis ikke der skete ændringer i skattebyrden, således at de mennesker,

som absolut havde de største indtægter, kom til at betale mere i skat, ville velfærdssamfundet være i fare.

Voldssomme udfald

Hvad er der så sket efter valget? Tja, den berømte millionærskat fordampede ud i luften. Og velfærdssamfundet har siden valget været beskudt af især den før så hjertevarme Mette Frederiksen. Den ”socialt” indstillede minister har uafbrudt beskudt kontanthjælpsmodtagere, førtidspensionister og arbejdsløse. Udfaldene har været voldsomme og ofte uden hold i den virkelighed, som danskerne lever i med manglende arbejdspladser, lavere levealder end de lande, som vi sammenligner os med, og faldende realløn.

Skævere skattepolitik

SF, som havde ”millionærskatten” som et krav før valget, vælger efterfølgende at gå ud med meldinger om, at skatten skal sænkes på arbejde. Og at overførselsindkomsterne ikke skal have del i disse skattelettelser, var en vigtig pointe for SF’s skatteminister.

Beskyldninger

For at gøre det absurde politiske spil ondere, valgte KL’s formand, socialdemokraten Jan Trøjborg, at fremkomme med udsagn om, at samfundets svageste koster så meget, at de som sådan vil være skyld i mange fyringer i det offentlige. I udsagnet lagde Jan Trøjborg vægt på, at velfærdssamfundet kun kunne reddes ved at begrænse velfærdsydelse til syge og ledige.

Skævt

Kigger man overordnet på regeringens udmeldinger de forløbne 5 måneder, bliver konklusionen klar. De bredeste skuldre er ikke mere de borgere, som har de højeste indtægter. Det er ikke den store gruppe af middelklassen, som ofte er dem, som rent faktisk får en stor bid af samfundskagen.

Næh, de bredeste skuldre er de syge, de unge, de handicappede og de ledige. Det er denne gruppe, som skal betale for krisen. Det er ikke alene ultra-borgerlig politik, det er umenneskeligt, og det er skævt. Netop den skævhed der fik så mange fra fagbevægelsen til at gå ud og agitere for en ny regering...

KOMMUNIST

21. årgang

Organ for Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto: 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kpid@kommunisterne.dk

Ansvarlig over for presseloven:
Jørgen Madsen.

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

www.kommunisterne.dk
E-mail:
kommunist@kommunisterne.dk

ISSN 0906-544X
12 numre årligt.

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg 10,- kr.

Redigering af april-nummeret er afsluttet 26. marts. Afleveret til Postvæsenet: 28. marts.

Deadline kommende numre:
Maj – 16. april
Juni-juli – 4. juni

Kommende numre afleveres til Postvæsenet:
Maj – 25. april
Juni-juli – 13. juni

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Kan det betale sig

“Det skal kunne betale sig”, siger de. Men hvad betaler sig for hvem?

Af Betty Frydensbjerg Carlsson, Kommunistisk Parti i Danmark

■ Det skal kunne betale sig at arbejde. Vi har hørt det igen og igen fra de borgerlige politikere. En typisk og grundlæggende holdning i det kapitalistiske samfundssystem i øvrigt. Kan det betale sig? Hvad tjener jeg på det?

Hvor meget det så kan “betale sig” at arbejde afgøres af lønnen for det arbejde man udfører, og ikke mindst af reallønnen. Altså hvor meget lønnen er værd. Men det er ikke det, som de borgerlige ønsker til diskussion. Det kunne ellers være en diskussion værd at for eksempel supermarkederne frit kan hæve priserne på varerne – og gør det – medens deres arbejderes løn i to år er bundet til at blive mindre værd for hver gang deres arbejdsgivere hæver priserene.

Presses ned

Det, de ønsker til diskussion, er socialpolitikken. Uanset om vi har mulighed for at arbejde, eller er på såkaldt overførselsindkomst, betaler vi skat til den fælles kasse. Den skulle sikre os mod fattigdom hvis vi bliver arbejdsløse, syge eller invaliderede. En erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. En stor del betaler derudover til en arbejdsløshedskasse, der ved fuld beskæftigelse giver gevinst til fællesskabet.

Men nu hvor der er stor arbejdsløshed, sættes de

ydelse, der sikrer et minimalt eksistensgrundlag under pres. Når de siger “Det skal kunne betale sig at arbejde”, skal det forstås sådan, at der skal være et større spænd mellem en social ydelse og de laveste lønninger på arbejdsmarkedet. Samtidig er det en ondskabsfuld påstand om at syge og arbejdsløse helst vil hutle sig igennem livet på samfundets almisser. Med de nye overenskomstforlig er det sikret, at de laveste lønninger er blevet endnu lavere i forhold til hvad man kan få for lønnen.

Grov beskyldning

De borgerliges hetz mod de mennesker som deres system har udstødt, har nu fået en ny deltager i heppekoret. Den tidligere socialdemokratiske minister og nuværende formand for Kommunernes Landsforening, Jan Trøjborg, gik ud i pressen med en salut mod de arbejdsløse på kontanthjælp. Hvis de ikke kom i arbejde, ville de være skyld i, at kommunerne skulle fyre nye tusinder!

Det var da en beskyldning der vil noget, og den var især rettet mod ungdommen. Så ned på knæ og sig undskyld, ansvaret for at arbejdsløsheden stiger er nemlig jeres. Det er slet ikke fordi virksomhederne flytter ud til større profitmuligheder. Ikke fordi skattestop, privatiseringer, lånestramninger og en statslig spændetrøje har udsultet kommunerne. Sig undskyld for at I engang drømte om hvad I ville være, da I skulle have været ude på arbejdsmarkedet.

Overenskomstbrud

Den sociale borgmester havde endnu en salut i ærmet: Hvis I vil have kontanthjælp skal I ud og arbejde. Jamen så er der jo arbejde til rådighed! Han nævnte da også blandt andet, at de skulle ud og feje gader og veje. Det er da helt fint. Gaderenholdelse er et godt og samfundsnyttigt arbejde,

og der ligger overenskomster der dækker dette arbejde.

Arbejde skal jo betales, og det gælder også i kommunerne. Betalingen forhandles sammen med arbejdsvilkårene mellem fagbevægelsen og arbejdsgiverne, i dette tilfælde Kommunernes Landsforening. Det burde Jan Trøjborg vide alt om. Det er det, som kaldes den danske model. Hvad han bør få at vide af fagbevægelsen er, at hvis kontanthjælpsmodtagere sættes til at udføre arbejde for kommunen eller private i kommunen, er de i arbejde. Så skal løn og arbejdsvilkår forhandles. At skulle arbejde for kontanthjælp eller dagpenge er overenskomstbrud

og slavevilkår. Dårligt for den enkelte. Dårligt for fællesskabet.

Hvad betaler sig

Anderledes ser det ud for de virksomheder, der er skudt op i privatiseringens liberalistiske navn. Der er det dem, der sætter prisen på deres arbejde, hvis de da overhovedet arbejder. Skandalerne ruller nu med de private foretagender der har solgt AMU kurser til kommunerne. Det var Kejserens nye klæder, og de står foreløbigt til at have indkrævet 40 millioner for ingenting. Og det skulle endda kun være toppen af isbjerget.

Andre foretagender kanaliserer overskuddene ud

i skattely, andre igen koster kommunerne formuer at administrere. Hvor mange offentligt ansattes firing er privatiseringerne mon skyld i? Det står i hvert fald klart, at det ikke kan betale sig for hverken skatteborgerne eller samfundet.

Måske var det slet ikke så tosset at liberalismens korsfarere bragte deres “Det-skal-kunne-betale-sig” mantra på banen. Det kunne betale sig for danskerne at sige nej til Euroen. Det kunne ikke betale sig at være medlem af EU, at fodre banker og spekulanter.

Kapitalismen kan slet ikke betale sig for flertallet. Det kan socialismen derimod.

Hvor har du tallene fra

Var ordene om sammenlignelige tal en bevidst løgn fra ministeren, da dagpengereformen blev hastebehandlet 2010?

■ Det hed sig, at vort dagpenge-system skulle harmoniseres med ikke navngivne, sammenlignelige lande, da daværende beskæftigelsesminister Inger Støjberg i juni 2010, fremsatte lovforslag L224, med henblik på at reformere dagpenge-systemet. En reform, der halverede dagpengeperioden fra fire til to år, samtidig med, at genoptjeningskravene blev fordoblet fra 962 timer til 1924 timer.

Absolut sidsteplads

Siden har der været tyst omkring sammenligningerne, der ved et nærmere eftersyn viser sig åbenbart slet ikke at eksistere. Til gengæld er Danmark med reformen dumpet ned på en absolut sidsteplads og meget langt fra en harmonisering, når det gælder genoptjening af dagpenge retten, sammenlignet med andre lande i Europa.

Tager man eksempelvis over sundet, til Sverige, kræves der blot 480 timers arbejde for at genoptjene retten til at modtage dagpenge.

Hos dem er dagpengelængden variabel, alt efter om man har småbørn eller ej, så på det punkt kan der ikke sammenlignes med Danmark.

I Finland er kravet 612 timer, og retten til dagpenge er seks år, og i Norge, hvor alle, der er på arbejdsmarkedet, er dækket af en statslig arbejdsløshedsforsikring, berettiges man til 104 ugers understøttelse, efter 12 ugers arbejde.

Ingen sammenlignelige tal

Men måske er det slet ikke Norden, men andre stadig unavngivne lande, der blev brugt som sammenligningsgrundlag.

Problemet er blot, at systemerne i de enkelte europæiske lande er så forskellige, at det slet ikke lader sig gøre at lave en direkte sammenligning.

Eksempelvis er pensionsalderen væsentlig lavere i Syd-europa, hvor det endvidere er så svært at fyre folk, at, er man først inde på arbejdsmarkedet der, er man stort set

Fhv. beskæftigelsesminister Inger Støjberg

sikret økonomisk, til den dag, man går på pension.

Spørger man efter de "sammenlignelige tal" i beskæftigelsesministeriet, er svaret, at de ikke ligger inde med nogle. Så hvor tallene loven skulle baseres på, kom fra, og hvilke lande det omhandler, ved åbenbart kun Inger Støjberg.

Europas hårdeste betingelser

Tilbage er blot, at kigger man

på nettet efter tilgængelige tal fra Europa omkring dagpengelængder og genoptjeningskrav, viser Danmark sig som det europæiske land, der har Europas hårdeste betingelser.

Faktisk er vores krav så rigide og svære at opfylde, at det stort set er umuligt for en arbejdsløs, at blive genindplaceret i dagpenge-systemet.

Er man uformuende, vil man herefter være sikret et økonomisk grundlag i form af

kontanthjælp, men ejer man det mindste, har en lille andelslejlighed, eller blot 10.000 kroner i banken, er man ikke berettiget til offentlig forsørgelse, men må klare sig ved egen hjælp.

"Et kærligt skub til de arbejdsløse", kaldte Inger Støjberg det, da hendes forslag var stemt igennem, mente hun og hendes medstemmer, et skub ud over afgrunden?

—man

FRA ARBEJDSMARKEDET

Fortsat fald i byggeriet

Det samlede påbegyndte etageareal faldt med 8 procent, når der korrigeres for sæsonudsving, og boligbyggeriet faldt med 14 procent fra 3. til 4. kvartal 2011. Og hvis 4. kvartal sammenlignes med gennemsnittet fra de tre først kvartaler i 2011, så ligger det samlede påbegyndte antal boliger i 4. kvartal ca. 20 procent under gennemsnittet.

Det samlede påbegyndte etageareal er dermed faldet med over to tredjedele siden 2008.

På trods af en mildere vinter end i de to foregående år, så står vi overfor en nedfrosen byggebranche.

Det er nu man skal slå til, hvis man vil bygge. Priserne er nemlig nu 20 procent lavere end i forhold til højkonjunkturen, så man får mere for pengene.

Det skriver Bygge-, anlægs- og trækartellet i en pressemeddelelse.

HKere får fri juleaften

Dansk Byggeri og HK/privat har indgået forlig om ny overenskomst. Blandt de positive forbedringer er der en hel fridag juleaften, og at der kan vælges en tillidsrepræsentant, når der er mindst 5 medarbejdere mod tidligere seks. Elevlønnen stiger med 2,25 procent hvert år i den 2-årige overenskomstperiode.

Dertil kommer bedre forældreorlov ved barsel. Pensionsbetalingerne starter ved det 18. år mod tidligere 20. år, pensionsindbetalingerne ved barsel bliver forhøjet, og der bliver forbedrede seniorordninger.

50-procentreglen blev ikke afskaffet, men nu får HK mulighed for at tage direkte

kontakt med virksomheden om en tiltrædelse af overenskomsten, selvom 50-procentreglen ikke er opfyldt.

Det meddeler HK-privat.

Stop privat dagpleje

Tillidsrepræsentanter for dagplejen i hele landet har skrevet til børne- og undervisningsministeren for at få hende til at stoppe privatiseringen af dagplejen. De frygter for kvaliteten i fremtidens dagpleje.

De private børnepassere arbejder ikke under de samme lovsikrede kvalitetskrav, som de kommunale dagplejere og daginstitutioner. Det betyder bl.a. at krav om pædagogiske læreplaner, børnemiljøvurderinger og et røgfrit miljø ikke gælder for de private børnepassere.

"Vi har opfordret ministeren til at stoppe privatiserin-

gen af dagplejen. Vi anser en udvikling, hvor kommunal dagpleje erstattes af privat børnepasning, for dybt urimelig. Mange af os har gennem et langt arbejdsliv været med i en udvikling, hvor den kommunale dagpleje har udviklet sig fra at være børnepasning med ringe anerkendelse til et moderne dagtilbud af høj pædagogisk kvalitet", fortæller Janne Jørgensen, som er tillidsrepræsentant for dagplejerne i Greve.

Til grin eller til gavn

38.581 var i offentligt løntilskud i 2011. Beskæftigelsesministeriet undersøger, om de mange ledige i løntilskud er til grin eller gavn.

Mens folkeskoler, sygehuse og kommunale forvaltninger har gennemført historisk hårde fyringsrunder, slog antallet af offentligt løntilskudsansatte

sidste år alle rekorder.

Langt de fleste – eller nærmere beregnet 32.352 personer – var i løntilskud i kommunerne.

Flere og flere fastansatte i kommunerne må altså indkassere en fyreseddel, mens mængden af løntilskudsansatte, der må nøjes med dagpenge som tak for indsatsen, er støt stigende.

Kommunerne har pligt til at oprette en vis mængde løntilskudsstillinger, men har fået hård kritik for at misbruge de billige løntilskudsansættelser som et spareredskab frem for en hjælpende hånd til de arbejdsløse.

En undersøgelse foretaget af professor og nuværende økonomisk vismand Michael Rosholm og professor i nationaløkonomi Michael Svarer har vist, at offentligt løntilskud overordnet set ikke gav-

Fængsel for at fornærme tjenestemand

Af Martin Jensen

■ 26. februar dømte en ægyptisk domstol Kamal Abbas, der på ILOs konference i Geneve fornærmede en ægyptisk tjenestemand, 6 måneders fængsel.

Dommen peger på, at Abbas afbrød tjenestemanden, mens han talte på konferencen. Kamal Abbas deltog på konferencen som repræsentant for International Trade Union Confederation (ITUC). Han blev anklaget og dømt for at have udtrykt modstand mod at den gamle statskontrollerede ægyptiske landsorganisation (ETUF) repræsenterede de ægyptiske arbejdere.

Den internationale Fagbevægelse er stærkt bekymret over denne dom over Abbas, og hvad dette betyder for organisationsfriheden, ytringsfriheden og demokratiet i Ægypten.

ITUC, der repræsenterer 175 millioner arbejdere i 151 lande og territorier og som har 305 tilknyttede organisa-

Kamal Abbas

tioner, opfordrer til at gennemføre en kampagne for at lægge pres på de ægyptiske myndigheder. De opfordrer til øjeblikkeligt at trække anklagerne og annullere dommen.

Man må afholde sig fra alle angreb på fagforeningsfolk og andre repræsentanter for civilsamfundet, der gør brug af sine demokratiske rettigheder.

Redigeret af Martin Jensen

ner, men tværtimod forringer den lediges mulighed for at komme i fast job.

Det skriver Avisen.dk.

Indvandrerkvinder taber

Den økonomiske krise har sat indvandrerkvinder voldsomt tilbage efter, at de under højkonjunkturerne støt og roligt var ved at finde fodfæste på det danske arbejdsmarked. Andelen af kvindelige indvandrere med ikke vestlig baggrund, der var i arbejde, faldt fra begyndelsen af 2008 til slutningen af 2011 fra 47 til 41 procent.

Endnu værre er konjunkturerne gået ud over indvandrernes døtre, de kvindelige efterkommere, som før krisen blev fremhævet for deres ihærdige uddannelsesindsats og succes på arbejdsmarkedet.

Indtil 2008 var andelen af

beskæftigede blandt de unge efterkommere kommet op på 61 procent med fast kurs mod de cirka 70 procent, som gælder for danske kvinder. Men på grund af den økonomiske krise er de kvindelige efterkommeres såkaldte beskæftigelsesfrekvens nu røget ned på 50 procent, og de er i stedet på vej mod en tilknytning til arbejdsmarkedet, der ligner deres mødres.

Etnisk danske kvinder er under krisen sluppet med en mere beskedne nedgang i andelen af beskæftigede fra 72 til 69 procent, fremgår det af beregninger, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, AE, har foretaget for Ugebrevet A4.

“De sidste, der kom ind, da det gik godt, var også dem, der sad yderst og røg først ud, da det begyndte at gå skidt. Desværre,” konstaterer han.

Syv af ti hyrer ikke lærlinge

Flere end 73.000 virksomheder ansætter ikke unge i praktik, selvom nye tal viser, at køen til praktikpladser stadig vokser og nu tæller 9.755 unge. Virksomheder med tilsammen 850.000 medarbejdere har ikke en eneste lærling.

Trods et femcifret beløb som lokkemad er der tusindvis af virksomheder, der ikke uddanner unge lærlinge. Især inden for handel, transport og industri ser det sølle ud med arbejdsgivernes lyst til at tage ansvar for, at unge får en læreplads. De små virksomheder mener ikke de kan magte opgaven, men hertil siger LO-sekretær Ejner K. Holst:

“De helt små virksomheder kan godt være udfordret, og derfor tale vi om, at man kan lave aftaler, hvor flere virksomheder deles om en lærling.

ØKONOMI

Af Bo Møller

Rød regering???

Mens regeringen planlægger alvorlige forringelser for førtidspensionister, fleksjobbere, familier med handicappede børn, kontanthjælpsmodtagere og andre af de allersvageste grupper, indgik samtlige partier i folketinget bortset fra Enhedslisten aftalen om den 5. hjælpepakke til banker siden oktober 2008. Med sædvanlig opfindsomhed kaldes bankpakken for ‘udviklingspakken’, og det lyder jo godt!

Den første del af bankpakken vedrører FIH Erhvervsbank. Det er nok de færreste læsere, der ved, hvad det er for en bank, men det er faktisk en af Danmarks største banker. Banken henvender sig udelukkende til erhvervslivet, og det kan jo gå galt. I 2009 og 2010 lånte banken 42 milliarder kr. af staten til dækning af især usikre lån i erhvervsejendomme, og det lån skal betales tilbage i 2012 og 2013 – men det kan banken ikke. I stedet overtager staten gennem det statslige skraldespandsselskab, Finansiell Stabilitet A/S, for 16 milliarder kr. usikre lån i investeringsejendomme. Den anden del af pakken drejer sig om støtte til landbruget, og til de banker, der har givet for store og usikre lån til landmænd. Det forventes, at der hermed stilles 3 milliarder kr. til rådighed for landmændene til nye lån eller til at hjælpe de landmænd, der er ved at gå fallit. Den tredje del af pakken drejer sig om støtte til især meget store eksportvirksomheder. Her stilles der ekstra 15 milliarder kr. til rådighed. Hertil kommer 1 milliard ekstra til lån til private virksomheder.

Samlet mener regeringen og dens forligspartier, at pakken vil føre til større vækst.

Det kan ikke helt udelukkes, at der kan komme lidt vækst ud af bankpakken. Men samtidig fører regeringen en nedskæringspolitik, der er væsentlig grovere end den, som den tidligere borgerlige regering havde planlagt. Regeringen vil snart fremlægge sin såkaldte 2020-plan, der vil betyde besparelser på 67 milliarder kr. mod de ‘kun’ 47 milliarder, som VK-regeringen opererede med.

For at holde styr på det hele, vil regeringen snart fremlægge sin budgetlov, som vi skrev om i sidste nummer af dette blad. Nu viser det sig, at der faktisk bliver tale om et kompleks af 4 love: En om besparelser i staten, en om kommunerne og en om regionerne – og så den sidste nye ide: For at sikre sig, at stat, kommuner og regioner faktisk overholder budgetlovene med deres nedskæringer, skal de såkaldte økonomiske vismænd eller, som det hedder formelt, Det Økonomiske Råds Formandskab, udnævnes til officielle vagthunde, der skal holde øje med, at budgetlovene overholdes. Indførslen af en såkaldt ‘uafhængig økonomisk kontrolinstans’ kommer som følge af krav i EU’s finanspagt, og i flere lande er der allerede indført lignende ordninger.

Det er en dybt besynderlig konstruktion, at 3 økonomer skal overtage magten til at fastlægge den økonomiske politik. ‘Vismændene er uafhængige både i forhold til politikerne og hele embedsmandsapparatet. Så det er fint, at man har nogen, der står udenfor det politiske system, til at sikre, at budgetloven bliver overholdt’, udtaler en økonomkollega. At det så strider mod alle demokratiske grundsætninger om, at statens politik fastlægges af folket, skal vi åbenbart ikke tage så tungt.

Samtidig skal man lige huske på, hvem vismændene egentlig er. Det er 3 økonomer, der blev udpeget af VK-regeringen, og det er vel at mærke økonomer, der tager udgangspunkt i god borgerlig økonomisk tankegang – ellers var de heller ikke blevet valgt!

Op til regeringens halvårs-jubilæum må vi desværre konstatere, at de forhåbninger, som nogle havde til, at en socialdemokratisk ledet regering ville føre en markant anden politik end den Venstre-ledede regering, er blevet gjort til skamme. S-R-SF-regeringen fører en politik med voldsommere angreb på svage grupper, end den tidligere regering ville have turdet. NATO-politikken fastholdes, og EU-politikken har fået en ny stramning af skruen med Danmarks tilslutning til finanspagten. Efter at antallet af offentligt ansatte via fyringer er faldet med 22.000 det sidste 1½ år, vil kommuner, regioner og staten blive tvunget til at skære yderligere i de kommende år med flere fyringer og forringelser af service for borgerne som de stensikre resultater.

Amerikaniseringen af dansk fagbevægelse

Af John Poulsen

■ Efter afslutningen af 2. verdenskrig dannedes Fagligt Verdensforbund (FVF), som omfattede landsorganisationer, der både var under socialdemokratisk og kommunistisk ledelse. De samvirkende Fagforbund (DsF), nuværende LO, tilsluttede sig, det gjorde det ene af de to amerikanske landsforbund, Congress of Industrial Organization (CIO), også, mens det andet, American Labor Federation (AFL), ikke gjorde det pga. sin stærke antikommunistiske holdning.

Allerede i 1944 havde AFL dannet komiteen "The Free Trade Union Committee" (FTUC), hvis opgave var at støtte opbygningen af såkaldt frie fagforeninger i Europa og resten af verden. AFL gjorde alt for at den fremtrådte som en selvstændig komite, men virkeligheden var en anden. AFL havde allerede i 20'erne haft et tæt samarbejde med FBI, for at bekæmpe såkaldt venstreorienterede aktiviteter på arbejdspladserne. Man gik ikke af vejen for forskellige

lyssky aktiviteter, og på et tidspunkt, da man manglede penge, bad man CIA om støtte og fik det. To af de ledende skikkelser i FTUC var tidligere medlemmer af USA's KP, men var endt med at blive rabiante antikommunistere.

Hurtig splittelse

I 1946 etableredes et kontor i Bruxelles, hvis hovedopgave var at splitte Fagligt Verdensforbund og støtte oppositionen til de faglige landsorganisationer, som var under kommunistisk ledelse i Frankrig og Italien. Nogle af de penge som FTUC fik fra CIA blev f.eks. brugt til at indsætte gangstere som strejkebrydere i havnen i Marseille i 1950.

Det lykkedes at splitte FVF, og i 1949 blev Frie Faglige Internationale (FFI) dannet på amerikansk initiativ, selvom man prøvede at dække over det for ikke at skade den nye organisation, hvis opgave bl.a. var at bekæmpe kommunisterne i fagbevægelsen. DsF tilsluttede sig hurtigt FFI.

En anden opgave for FTUC var at få den europæiske fag-

bevægelse til at bakke op om Marshallhjælpen i slutningen af 40'erne, og det lykkedes i alle vesteuropæiske lande undtagen Italien og Frankrig. Samtidig skete der en amerikanisering af fagbevægelsen, også i Danmark, som Dino Knudsen påviser i bogen "Amerikanisering af dansk fagbevægelse".

The American Way of Life

Hovedformålet med Marshallhjælpen var, at USA kunne slippe af med sin overskudsproduktion og binde modtagerlandene tættere til sig i kampen mod kommunismen. Til det formål inviterede man nøje udvalgte danske fagforeningsdelegationer til USA, for at de kunne lære The American Way of Life bedre at kende, den moderne produktion og den måde amerikansk arbejderbevægelse arbejdede på. Især blev der lagt vægt på, at klassekampen var slut og afløst af classesamarbejde. Det gjaldt ikke længere om at få en større del af samfundskagen, men kun om at gøre kagen større, så gjorde det

ikke noget, at andelen blev mindre.

Fra flere af besøgene blev der udarbejdet rapporter, som var ukritiske overfor forholdene i USA, og hvis der endelig var den mindste antydning af kritik, fik amerikanerne, der var med til at finansiere nogle af rapporterne, forfatterne til at ændre på indholdet.

Den psykologiske påvirkning skete også gennem de amerikanske arbejdsattachéer, der havde tæt kontakt med DsF's ledelse. Ved møder mellem DsF og amerikanerne afleveredes oversigter over DKPs indflydelse i fagbevægelsen og navne på ledende fagforeningsfolk, materiale som Arbejdernes Informationscentral havde indsamlet, og som uden tvivl gik videre til CIA.

Finansieringen

Efter at have læst Dino Knudsen's bog er man ikke i tvivl, om hvilken stor indflydelse amerikanerne havde på dansk fagbevægelse i efterkrigstiden. Selvom socialdemokraterne næppe vil indrømme det, er det hermed grundigt dokumenteret – også at der

var adgang til rigelige forsyninger af dollars til splittelsesarbejdet.

Hvis man vil vide lidt mere om Marshallhjælpen, kan man læse pjecen "I Marshallplanens lænker" udgivet af Forlaget Tiden i 1948, der forklarer, hvorfor DKP som det eneste parti var modstander af Marshallhjælpen.

Dino Knudsen: Amerikaniseringen af den danske fagbevægelse. Marshallhjælp, kold krig og transatlantiske forbindelser, 1945-1956. Museum Tusulanums Forlag. 245 s. 198 kr.

■ I næste nummer af KOMMUNIST vil Iben Bjørssons bog "Arbejderbevægelsens Informations Central – Socialdemokratiets kamp mod kommunismen 1944-1943" blive anmeldt.

AFL-CIOs formand i offensiven

Ingen gør mere end Richard Trumka for at kalde til politisk kamp og handling over hele USA imod nedskæringer.

■ Ohios vælgere havde netop nedstemt en lov, der ville indskrænke den kollektive aftaleret for offentligt ansatte, og USA's fagbevægelse nød den sjældne sejr.

"Når vores medlemmer er motiverede og står sammen, kan ingen få dem til at vige," råbte Trumka senere samme aften til den højroastede forsamling uden for brandmændenes fagforbunds hus, hvor han havde hugget spaghattien i sig.

Krisen i fagbevægelsen

Fagforeningsmedlemskab er gået ned fra 20% af USA's arbejdsstyrke i 1983 til 12% i dag. Fagbevægelsens ledere klamrer sig til en af deres sidste fæstninger: staten. På grund af pengene prøver mange delstater at skære ned på udgifterne ved at afskaffe kollektivaftaler.

For at modvirke det – samt en meningsmåling fra 2011, der viste, at kun 45% af USA's

vælgere går ind for fagforeninger – har Trumka indledt en offensiv, hvor han vil koble frustrationen over Wall Street sammen med bekymringen over indkomstulighed for at opbygge bredere støtte til fagbevægelsen.

Hvis det lykkes ham, kan han hjælpe fagforbundet i det demokratiske parti ved valget den 6. november og – måske – vende den organiserede arbejderbevæ-

Billedet antyder, hvem Trumka støtter sig til – og omvendt?

gelses langvarige nedtur som politisk magtfaktor.

Beder man folk i Nema-colin om deres mening om Trumka, siger de det samme som kulminearbejderen Edward Begovich: "Trumka vil gå over i historien som en af de største arbejderledere, USA nogensinde har set," fordi Trumka hjalp UMW til at

genvinde forhandlingsstyrke på et tidspunkt, hvor fagforbundene var under angreb.

Ny aktivitet

Trumkas venner siger, at han som formand for UMW fik sat en stopper for det kammerateri, der skaffede ledernes familiemedlemmer fede job i administrationen. Han forhandlede

Demonstreret et år

Død inden han fik førtidspensionen

Af Lilli Rodeck

■ Uden den store pressedækning har en gruppe borgere i Svendborg demonstreret et helt år mod Svendborg Kommunes behandling af syge medborgere. Anledningen til denne demonstration var, at en borger efter årelang kamp for førtidspension, blev begravet den dag, pensionen endelig skulle starte.

Færre på pension

Regeringen er i gang med en proces, hvor målet er, at færre borgere skal på førtidspension. Men i Svendborg er målet nået. Kommunen har gennem flere år afslået syge borgeres ansøgning om førtidspension. Antallet af tildelte førtidspensioner var i 2008 258 borgere. I 2010 var antallet dalet til 130 tildelinger.

Svendborgs begrundelser for at sænke antallet af førtidspensioner er, at der skal være råd til andre kerneydelser som hjemmehjælp og børnehaver. De syge og nedslidte skal altså betale for andres velfærdsydelser.

Anstændighedens Plads

Det fik de ramte borgere til at skabe en gruppe på Facebook kaldet "Syg i Svendborg". Men dette pres ændrede intet. Derfor begyndte en gruppe borgere at demonstrere hver lørdag på en plads i centrum. De omdøbte pladsen til "Anstændighedens Plads". Den 10. marts havde denne demonstration 1 år jubilæum.

Desværre fortsætter Svendborg deres linje med få tildelinger af førtidspension. Demonstranternes krav er, at der indføres anstændighed i behandling af syge medborgere. Demonstranterne tror nemlig ikke på, at sammensætningen af befolkningen i Svendborg er så meget anderledes end i resten af landet.

Reformen

Svendborgs rigide behandling af syge borgere har til følge, at et stort antal har mistet deres eksistensgrundlag, da man jo ikke kan få kontanthjælp, hvis én i hustanden

arbejder. De kan heller ikke opretholde sygedagpenge, efter at deres sag er færdigbehandlet, ofte med afslag om førtidspension. Henvendelser til arbejdsministeren har ikke hjulpet.

Derfor fortsætter demonstrationerne hver lørdag. Sagerne fra Svendborg fortæller med al tydelighed, at der er brug for at reformere reglerne om førtidspensionen. Men ikke i den retning som regeringen af sparehensyn har bebudet.

ændringer i minearbejdernes pensionsoptjening: arbejdsgiverne gik med til at betale efter antal arbejdstimer i stedet for efter det antal tons, arbejderen brød, og dermed blev det sværere for mineselskaberne at snyde arbejderne, siger Michael Dulik, som bor i Nemaacolin og var leder af en lokalafdeling af UMW i 1980'erne.

Men andre i de lokale afdelinger er sure på Trumka og siger, han lod dem stikken. Han blev sekretær og kasserer i AFL-CIO i 1995, da UMW's medlemstal gik tilbage. Nogle bebrejder Trumka, at han gik med til at lukke miner i området og ikke hjalp sine venner med at finde nye job. I 1995, da Trumka forlod UMW, var medlemstallet faldet til 84.000 fra 153.000 i 1985. I dag er det på 57.000.

Trumka prøvede at vende nedgangen i medlemstallet,

men nogle af forbundsformændene brød sig ikke om hans taktik, siger Richard Hurd, professor ved Cornell universitets fakultet for industri- og fagbevægelsesforhold.

"Han var den gæve, flotte unge arbejderleder, som rigtig kunne sætte fut i tingene; de fleste fagforbundsformænd var i tresserne dengang," siger Hurd. "Men ingen regnede vist med, at han ville blive leder af AFL-CIO. Han var for krigerisk, for aggressiv og på nogle måder for truende for status quo."

Trumka prøver stadig at rokke ved status quo. Siden han efter 14 år som næstkommanderende blev formand for AFL-CIO i 2009, har han sørget for nye kræfter i ledelsen: hans to nærmeste underordnede er kvinder, og den ene er afro-amerikaner.

Han har styrket Working America-programmet uden for den egentlige fagbevægelse og har indført TV-reklamer for at vække interesse for fagforeninger hos unge mennesker. Trumka har sagt, at han prøver at bevæge sig væk fra et fagforbund, der kun opstiller politikere og skaffer stemmer, og hen imod et forbund, der kan tale for arbejdende amerikanere hele året.

"Han ser AFL-CIO som et redskab til at opbygge en bevægelse for økonomisk retfærdighed, og dermed har han efter min mening et andet mål end blot at støtte de forbund, der er medlemmer af AFL-CIO," siger Bhairavi Desai, direktør for Forbundet af Taxichauffører i New York, en interessegruppe, der som den første ikke-traditionelle arbejdstagerorganisation siden 1960'erne har meldt sig ind i AFL-CIO.

Serbisk netværk bag rengøringskandale

■ Den beskidte rengøring: Et serbisk netværk af underleverandører leverer sort og underbetalt rengøringsarbejde i såvel Jylland som Nordsjælland.

Rengøringskandalen i Jylland, hvor flere velrenommerede virksomheder som COOP har fået gjort rent af underbetalte rumænere, er tæt forbundet med rengøringskandalen i blandt andre Gribskov og Rudersdal kommuner i Nordsjælland.

En familie med rødder i Serbien står bag flere selskaber, der som underleverandør har leveret billig arbejdskraft til firmaet KN Rengøring og til Danmarks næststørste rengøringselskab Forenede Service.

Dels via DN Rengøring, der ejes af David Nika, dels via JD Rengøring, som tidligere blev drevet af broren Jimmy Nika. Firmaet blev ifølge hans egen forklaring fyret af Forenede Service, da politiet fandt rumænere i familiens kælder.

Ejer rumæner-hus sammen

Jimmy Nika er samlevende med Olivera "Olivia" Stan. Hun er datter af Jovanka Stan, ejer af Olivias Rengøring, som er underleverandør til KN Rengøring. Olivera "Olivia" Stan har så sent som i januar

været ansat i Forenede Service. Fagbladet 3F har interviewet flere rumænere, som fortæller, at de har arbejdet for både KN Rengøring og for Forenede Service, mens de var ansat af David Nika i selskabet DN Rengøring.

David Nika er samtidig medejer af et hus på Montebello Allé 35 i Helsingør, hvor politiet sidste år under stor mediebevågenhed fandt seks rumænere.

Brødre afviser forbindelse

Både David Nika og Jimmy Nika afviser, at de i familien samarbejder om at levere billig rumænsk arbejdskraft til danske rengøringselskaber.

– Jeg arbejder ikke sammen med nogen. Jeg arbejder sammen med min kæreste og mine folk, siger David Nika til Fagbladet 3F. Han bekræfter, at han tidligere har været ansat i Forenede Service, men afviser, at han nogensinde har været underleverandør til Forenede Service.

David Nika afviser også, at han har betalt sine ansatte cirka 500 euro/3.700 kroner kontant om måneden. Han indrømmer dog, at han ikke følger nogen overenskomst.

Det er ikke lykkedes at få en kommentar fra Olivias Rengøring.

Fred og reformer i Syrien

Syriens forenede Kommunistiske Partis forslag og aktuelle analyse af situationen i Syrien

■ Den syriske krise bliver stadig mere kompliceret. Den udvikler sig i forskellige og farlige retninger, nu hvor krisen har overskredet Syriens geografiske grænser og har antaget både regionale og internationale dimensioner. De indenrigspolitiske forhold har været stærkt medvirkende til, at krisen opstod, og har banet vej for udenlandsk intervention. Disse forhold betragter vi som helt afgørende for, om krisen bliver endnu mere eksplosiv og farlig, eller om der kan opnås et forlig, og de er forbundet med to principielle spørgsmål, nemlig sikkerheden og det politiske miljø, skriver partiet.

Homs spydspids

Situationen er eksplosiv i fire guvernementer, først og fremmest i Homs. Faren er størst her, dels fordi Homs geografisk grænser op til libanesiske territorium, hvorfra der bringes udenlandsk hjælp frem til bevæbnede grupper, og dels på grund af det høje antal dødsopfre blandt uskyldige civile. Konsekvensen af magt-anvendelsen er, at et stort antal uskyldige bliver dræbt og huse og andre bygninger bliver ødelagt. Der skabes menneskelige tragedier, som kunne være undgået og som må undgås fra nu af.

Vejen frem

Vejen frem må være at iværksætte civile, folkelige og officielle tiltag til at neutralisere byen og gøre den fri for de uberettigede krænkelse af befolkningens sikkerhed, som ikke er nødvendige for bekæmpelsen af terrorister og bevæbnede grupper. Indbyggere, institutioner, politiske magthavere og øvrigheds-personer i Homs bør arbejde hånd i hånd for at sikre byens tryghed, sørge for nødvendige humanitære forsyninger og hjælpe byen tilbage til et normalt liv.

Disse tiltag må omfatte, at ulovlige våben nedlægges og afleveres til staten, at hæren og bevæbnet personel trækkes væk fra byen og dens omegn, at uskyldige løslades fra fængslerne, at der ydes lægehjælp til sårede, at huse og andre bygninger genopføres, og at man øjeblikkeligt påbegynder en folkelig forsoning, som kan udbrede tolerance og tage fat på alle etniske ømtålelige spørgsmål og klagepunkter.

Forskellene

I forskellige områder i vort land har man været vidne til flere aktiviteter. Fra fredelige ikke-provokerende demonstrationer, der aldrig udgør nogen fare for statens sik-

I modsætning til Afghanistan, Irak og Libyen handles der ikke militært mod Syriens regime. Mens der ikke handles, dør flere tusinde syrere i deres kamp mod styret og for frihed. Men vi ved ikke, hvilken frihed de efter Assads fald ender med at få. (Berlingske 03/03)

kerhed og derfor bør mødes med fredelige midler, til provokerende handlinger i den hensigt at forøge spændingen, og endelig til røvetogter, ødelæggelse af offentlige institutioner, attentater, kidnappinger, plyndringer og blokering af landeveje. Disse handlinger må imødegås og standses. Efter alle tolkninger af den generelle sikkerhedssituation er det ikke mere de væbnede grupper, der har føringen.

Interne modsætninger

På det politiske plan er der ikke opnået fremskridt i den nationale dialog trods den energiske indsats, vi har deltaget i. Når det ikke er lykkedes, har det grundlæggende noget at gøre med den frygt, Det Syriske Nationalråd nærer for den patriotiske opposition. Rådet afviser al dialog, før det syriske styre er væltet, og betragter alle, der accepterer dialog, som forrædere.

Samtidig kæmper de to største oppositionsgrupper med interne modsætninger, hvad angår udenlandsk intervention. Koordinationskomitéens holdning er generelt acceptabel. Det er derimod ikke acceptabelt, når en sådan komité går ind på at indlede en dialog med hele verden, inklusive fjendtlige imperialistiske lande, og afviser enhver dialog med den syriske stat, hvor påkrævet denne dialog end er.

Planer slået fejl

Man behøver dog ikke opgive håbet om at få en dialog i gang. Vi mener desuden, det er statens pligt at tage flere initiativer til at lette begyndelsen til denne dialog.

I den henseende er det opmuntrende, at store dele af den stejleste opposition er ved at miste modet, fordi det ikke er lykkedes dem at vælte regimet eller fremkalde en udenlandsk intervention. De følgende kendsgerninger beviser, at imperialisterne ikke har haft held med deres kampagne mod Syrien, og at deres planer er slået fejl. Det ses bl.a. ved at Tyrkiet har nedtonet sin opfordring til militær intervention til et krav om, at en intervention skal have dækning i en resolution i FN's Sikkerhedsråd eller ske via Cypern eller fra havet.

Nyt verdenskort

USA's dalende begejstring er blevet udtrykt i en erklæring fra CIA's øverste ledelse; i erklæringen betegnes en intervention som vanskelig, fordi et nyt element, nemlig al-Qaeda, er dukket op. Det er heller ikke lykkedes at få vedtaget en resolution i FN's Sikkerhedsråd, takket være russisk og kinesisk veto. Ruslands uforsonlige holdning skyldes at Syriens sikkerhed er en integreret del af Ruslands egen sikkerhed. Der er desuden ved at blive tegnet

et nyt verdenskort, hvor Rusland, Kina, Iran og andre lande udgør kernen i en ny verdensmagt ved siden den vestlige lejr. Alle medlemslandene i denne gruppe støtter Syrien.

Vestmagterne frygter at Israel bliver det største offer ved en militær operation mod Syrien. Men det udelukker ikke muligheden af at Vestmagterne, især Frankrig der drømmer om at genoprette deres indflydelse i regionen, ved på forskellige måder at omgå Sikkerhedsrådet, vil forsøge at bane vej for en militær operation fra NATO's side uden Sikkerhedsrådets godkendelse.

Dialog og reformer

Efter mange gange at have prøvet at gøre opmærksom på disse farer, forlanger vi nu, at politiske, sociale og økonomiske reformer bliver fremskyndet, at der tages hurtigere og fastere skridt hen imod dialog, politiske forlig, tilfredsstillelse af behovene hos den folkelige bevægelse og de arbejdende masser, og at der træffes forberedelser til at forsvare vort land mod enhver udenlandsk intervention, hvilken benævnelse den end ville gå under.

Oversat og uddrag ML/bc

Puerto Rico

■ En speciel deklARATION fra ALBA-landenes 11. topmøde i Caracas, Venezuela, handlede om Puerto Ricos folks umistelige ret til selvbestemmelse og uafhængighed. Man erindrede om, at Puerto Rico er en latinamerikansk og caribisk nation med sin egen umiskendelige historie, hvis ret til suverænitet har været trådt under fode af USA i mere end et århundrede.

Det blev understreget, at Puerto Ricos uafhængighed er af interesse for Latiname-

rika og Caribien. Ligesom det er for de fora hvori der er koordinering og politisk samarbejde, specielt i CELAC, som er det nye latinamerikanske samarbejde baseret på at forsvare nationernes interesser overfor imperialismen.

Intet er nyt – intet er forandret!

”Lad os først slå en ting fast. Efterretningstjenesten er undtagelsen, der bekræfter reglen. En instans, som har lov til at bryde helt fundamentale retsprincipper for at forsvare demokratiet og retsstaten. Sådan er det, og sådan skal det være. For en effektiv efterretningstjeneste er en helt nødvendig forudsætning for dansk sikkerhed. Det er ikke forsvaret men derimod efterretningstjenesten, der forhindrer, at der springer en bombe på Nørreport station en tidlig tirsdag morgen.”

(Zenja Stampe, radikalt folketingsmedlem)

Af Anton Nielsen

■ I første omgang udtrykte en række forsvarsadvokater og andre såkaldte specialister glæde ved forslaget til den ”nye PET-lov”. Siden er man blevet mere betænkelig – og med god grund.

Forslaget ændrer intet.

PET kan med den nye lov i hånd fortsætte sin samfunds-nedbrydende virksomhed.

De kan – som Zenja Stampe skriver – fortsat ”bryde helt fundamentale retsprincipper for at forsvare demokratiet og retsstaten... og dermed forhindre, at der springer en bombe på Nørreport station en tidlig tirsdag morgen.”

Hvad med bomben i Søllerødgade, som dræbte en antifascist og som nu 20 år senere fortsat er uopklaret? Den glemte hun. Og hvad gjorde PET for at få opklaret dette terrorismord? De lukkede

sagen. Om årsagen kan man kun gætte. Måske var det en af PETs venner, som stod bag? Hvem ved.

Overvågning fortsætter

Man kan nu med den nye lov, fortsætte sin overvågning og registrering af lovlig politisk virksomhed.

Det der tidligere var en ulovlig handling, vil med den nye lov blive lovliggjort! Under dække af at forsvare demokratiet sættes demokratiet ud af kraft. Forfølgelsen af politiske modstandere kan fortsætte uhindret.

De lovede ændringer, og den af PETs chef Jakob Scharf lovede gennemsigtighed er et farligt bedrag, som har til formål at sløre PETs virkelige hensigter og metoder.

Det var den samme Jakob Scharf, der i 2008, sagde: “Alle oplysninger, som kan føre til afsløring af terroristisk

virksomhed – også selv om de er opnået ved tortur – er af værdi for PET. Det er vigtigt, at samarbejde med torturstater.” (Pol. 24. jan. 08)

Alt ved det gamle

Alt er ved det gamle – og dog. Siden PET-kommissionen blev nedsat for 14 år siden, har man indført en stribe terrorlove, som i mange forhold sætter grundloven ud af kraft. De har – sammen med de såkaldte terrorlister – været udgangspunktet for en stribe retssager i de sidste år. I øjeblikket kører sagen mod ROJ-tv, som PET og anklagemyndigheden – på tyrkisk ordre – og i ytringsfrihedens misbrugte navn vil lukke munden på. Der er intet nyt under solen.

Kartotekerne er stadig hermetisk lukkede. Ingen kan få at vide, hvem og hvor mange, der er registrerede og hvor-

for. Samtidig har skiftende regeringer oprustet PET i en hidtil ukendt grad. Millionerne ruller i en lind strøm ned i PETs kasse, agenternes antal er mere end fordoblet på få år. De formere sig som rotter.

Og de får endnu mere at gøre, når den ”nye PET-lov” vedtages:

Wendler Pedersen-udvalget slår døren op på vid gab for PETs lyssky aktiviteter:

”Et absolut forbud for PET mod at behandle oplysninger om udøvelse af lovlig politisk virksomhed ville være for vidtgående og gå videre, end hvad der følger af den gældende retstilstand.

Efter regeringserklæringen (VKR-regeringens erklæring af sep. 1968) må registrering af danske statsborgere ikke finde sted alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed.

Erklæringen ”... er forstået

således (af PET. AN.), at registreringen af lovlig politisk virksomhed kan ske, hvis personregistreringen som følge af andet end denne virksomhed har et retsmæssigt, sagligt og relevant grundlag henset til de opgaver, som PET varetager. Forbuddet vil få samme udstrækning.”

Og man fortsætter:

”Forbuddet afskærer i øvrigt ikke PET fra at behandle oplysninger om politisk virksomhed med henblik på at erklære, om virksomheden er lovlig.”

Og ”Endelig kan PET ved behandlingen af oplysninger om politiske foreninger og organisationer medtage oplysninger om, hvem der udgør ledelse.”

Konklusion. Politistaten konsoliderer sig – demokratiet sættes ud af spillet!

”EU i hverdagen”

Radioprogramoversigten for april 2012.

Albertslund Nærradio, Bytorvet 31, 2 sal, Albertslund.

Studievært – Jan Vogel. janvogel@privat.dk – www.albertslundradio.dk

Radioprogrammet sendes på mhz 94,5 - Hybrid 104,5.

Sender direkte hver tirsdag. Genudsendes lørdag mellem 15:00–16:00. Samsendes på hjemmesiden.

Dato	Studie- og telefongæster	Tid	Programindhold
3.	Rina Ronja Kari Talsperson for Folkebevægelsen mod EU	15:00	Konsekvenser ved tilslutning til Eurotraktaten om Folkebevægelsens modtræk?
	Niels Westy Munch-Holbec Folketingskandidat for Liberal Alliance	15:25	Kræver Liberal Alliance en bindende folkeafstemning om Eurotraktaten?
10.	Ole Krarup Fhv. MEP for Folkebevægelsen mod EU	15:10	Kravet om en folkeafstemning, afgøres nu i landsretten! ang. Lissabon-traktatens afgørelse
	Flemming Jensen Skuespiller og forfatter	15:35	Hvor Flemming Jensen støtter en Folkeafstemning om Eurotraktaten?
17.	Poul Gerhard Kristiansen Landssekretær for Folkebevægelsen mod EU	15:00	Folkebevægelsen mod EUs 40 års jubilæum, lørdag den 21. april, i Amager Bio i København?
	Poul Dissing Sanger og musiker	15:25	Er der stadigvæk behov for en EU-modstanderorganisation i dag?
24.	Staffen Dahllöf Journalist på Notat	15:10	Historiske rids fra Slangesamarbejdet og frem til Eurotraktaten?
	Bjørn Elmquist Forsvarsadvokat, fhv. MF'er for Radikal Venstre	15:10	Har Folketinget pligt til at udskrive en folkeafstemning om Eurotraktaten?

Faktaboks

- For første gang skal der laves en egentlig ”Lov om Politiets Efterretningstjeneste.”
- I loven skal det for første gang skrives ind i dansk lov, at PET ikke må overvåge og registrere danskere alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed.
- PET skal fortsat kunne overvåge og registrere politiske partier og organisationer ”med henblik på at afklare om virksomheden er lovlig.”
- PET skal fortsat kunne overvåge og registrere ledelsen i politiske foreninger og organisationer.
- Det nuværende kontrolorgan, Wamberg-udvalget, nedlægges. I stedet oprettes et nyt ”PET-tilsyn”, der skal kikke PET over skulderen.
- Det nye tilsyn skal ikke (modsat Wamberg-udvalget) godkende PETs overvågning og registrering af borgere, partier og organisationer. Fremover kan PET altså bare iværksætte overvågningen. Det nye udvalg kan først efterfølgende konstatere, om overvågningen er lovlig.
- Det nye tilsyn skal have adgang til til PETs arkiver, registre, lokaler, installationer og anlæg af enhver art.
- Det nye tilsyn må ikke afhøre PET-ansatte.
- Det nye tilsyn skal ikke kunne pålægge PET nogen sanktioner eller komme med påbud om at ændre praksis, hvis PET overtræder sine beføjelser.

Wendler Pedersen udvalget

- Det nye forslag til fremtidig kontrol med Politiets efterretningstjeneste (PET9) og Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) er udarbejdet af Wendler Pedersen-udvalget
- Udvalget blev nedsat i 1998 efter at TV2 afslørede at PET i flere tilfælde ulovligt havde overvåget og registreret lovlig politisk virksomhed.
- Wendler Pedersen-betænkningen fylder 625 sider og kan hentes på Justitsministeriets hjemmeside.

(Kilde: Dagbladet Arbejderen 28. februar 2012)

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Flydende vand i rummet

Amerikanske astronomer har fundet mulige forekomster af vand på Jupiters måne Europa.

Siden sonden Galileo blev sendt ud i rummet i 1989, har den indsamlet mange data fra månerne tæt på Jupiter.

Med billederne har astronomerne nu fundet ud af, at der er en sø af koldt vand på Europa. Søen er på størrelse med Danmark. Dermed mener forskerne at der muligvis findes et egentligt hav på Europa.

Det har længe været en teori, at der under isen på Europa er et stort saltvandshav, som indeholder mere vand, end den samlede mængde vand på Jorden.

Havet ligger gemt under et tykt lag is, og der er forskellige meninger om, hvor tyk isen er. Nogle forskere mener at den er fem kilometer tyk, andre at den er 100 km tyk.

Den tykke is gør, at de biologiske betingelser har svært ved at udvikle sig, fordi der ingen kontakt er mellem isoverfladen og havet nedenunder. Så chancen for at finde liv på Europa er minimal.

Varme uldtrøjer

Du holder varmen bedre i en tynd uldtrøje, end du gør i en tyk nylontrøje. Det er der en forklaring på.

For det første er uld bedre til at optage vand, for det andet kan uldtråde rumme mere luft end andre tekstiler.

En uldtrøje er bedst til at optage det vand, der hele tiden fordampes fra vores kroppe. Dermed forsvinder vandet ind i ulden i stedet for at køle din krop. På en syntetisk trøje lægger vandet sig derimod på indersiden mod kroppen, og derfor føles den syntetiske trøje hurtigere våd end en uldtrøje.

Trådene i en uldtrøje er krøllede og kan derfor indeholde mere varm luft der afgives fra kroppen. Det afgørende er hvilket lag din kropsvarme forplanter sig i. Luft er noget af det, der holder allerbedst på varmen. Hvis du afgiver din varme til luft, så bliver varmen i luften, som så varmer tilbage på kroppen. Men hvis varmen bliver afgivet til et tekstil uden så meget luft i sig, så forsvinder varmen bare ud i materialet.

Nordpolen på tynd is

Mens verdens politiske ledere endnu engang har forladt forhandlingsbordet uden aftaler om reduktion af drivhusgasser, er Arktis i større problemer end nogensinde. 75 procent af havisen er forsvundet.

Men det er ikke kun havisens udbredelse, der skrumper, det gør isens tykkelse også. Det betyder igen, at havisen bevæger sig hurtigere rundt i polarområdet. Den tynde is betyder, at selv små sæsonvariationer i skydække eller sommertemperatur nu giver ekstreme udsving i isens udbredelsesområde. Havisen bliver simpelthen yngre og yngre. Den gamle flerårige is forsvinder, og i stedet fylder den is, der hvert år opbygges og smelter bort.

Ændringerne i isens dynamik og tykkelse har enorm betydning for både de oceanografiske og biologiske forhold i Arktis. Blandt andet påvirkes isalgerne, der er knyttet til isens underside og er første led i den arktiske fødekæde.

Er rødvin sundt

Rødvin forebygger både kræft, hjertesygdomme, hjerneskadener, overvægt og aldring. Siges det.

Rødvin indeholder alkohol og i moderate mængder er alkohol godt for kroppen. Man ved, at alkohol øger HDL-kolesterole, altså det gode kolesterol. Men rødvin har en mere gavnlig virkning end det alkoholen giver, nemlig antioxidanter.

Generelt set optages antioxidanter, som findes i vin, skidt. Det ser ud til, at stofferne udskilles af systemet i løbet af nogle timer. Så effekten er måske ikke så solekklar.

Det, der er typisk, er at der drikkes mere vin blandt folk med højere socialøkonomisk status. De har højere uddannelse, bedre økonomi, de motionerer mere, og de ryger mindst af alle.

Besparelser giver konsekvenser

Af Martin Jensen

■ Otte ud af ti lærere på besparelsesramte skoler vurderer, at kvaliteten i folkeskolen er blevet forringet som en konsekvens af besparelserne. Også arbejdsmiljøet er kraftigt forringet. Det viser en ny analyse fra Danmarks Lærereforning, som bygger på en spørgeskemaundersøgelse fra hovedorganisationen FTF blandt organisationens offentligt ansatte medlemmer.

Ni ud af ti oplever besparelser

Hele 93 procent af lærerne har oplevet besparelser på deres arbejdsplads i løbet af det sidste år. De primære effekter af besparelserne har været færre ansatte, at visse opgaver ikke længere løses, samt at arbejdsmiljøet og kvaliteten er blevet dårligere. Blandt de lærere, der har oplevet besparelser, mener otte ud af ti, at kvaliteten af ydelsen – det vil sige folkeskoletilbuddet – er blevet ringere. Og knap 60 procent vurderer, at mulighederne for at bruge deres faglighed og faglige viden er blevet ringere.

Besparelserne har også haft stor betydning for arbejdsmiljøet på skolerne. Mange oplever, at arbejdspresset er steget, og at arbejdsglæden er faldet. Dette skal ses i sammenhæng

Lærernes formand Anders Bondo Christensen

med, at mange oplever større utryghed i ansættelsen.

Genåbn de kommunale budgetter

Kommunernes Landsforening vurderer, at kommunerne i 2011 har brugt seks milliarder mindre end aftalt med regeringen. Lærernes formand Anders Bondo Christensen opfordrer kommunerne til at genåbne budgetterne og dermed afværge nogle af de kvalitetsforringelser i folkeskolen, som elever, forældre og lærere oplever.

”Over få år har kommunerne nedlagt mere end 4.300 lærerstillinge, svarende til otte procent af alle lærerstillinge. Det er langt mere end faldende elevtal kan forklare. Kommunerne har holdt

folkeskolen i en økonomisk skruestik, så elverne får færre timer, de sidder flere i klassen, og den ekstra hjælp til de svage elever er ved at gå fløjten”, siger Anders Bondo Christensen.

”Kommunerne har tidligere genåbnet budgetterne midt i et skoleår for at gennemføre akutte besparelser, når de ikke levede op til aftalen med regeringen. Jeg vil klart opfordre kommunerne til at gøre det modsatte. Genåbn budgetterne og stop kvalitetsforringelserne. Jeg vil også opfordre regeringen og KL til at tage sagen op ved forårets økonomiforhandlinger, så vi får en såvel ansvarlig som forsvarlig økonomi i folkeskolen”, siger Anders Bondo Christensen.

Jeg vil gerne tegne abonnement på **KOMMUNIST**

1/1 år (275 kr.)

1/2 år (165 kr.)

Unge under uddannelse: 50 kr. for et halvt år

Jeg vil gerne være medlem af Kommunistisk Parti i Danmark

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Sendes til: Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82 st., 2400 Kbh. NV
E-mail: kommunist@kommunisterne.dk – Hjemmeside: www.kommunisterne.dk

Vores program satte dagsordenen

Formanden for Ruslands Kommunistiske parti, KPRF, der opstillede til præsidentvalget, har følgende kommentar til det:

■ Præsidentvalget i Den Russiske Føderation er slut. Vi traf beslutning om at deltage i det, selv om vi udmærket var klar over, at det ikke ville blive frit og retfærdigt. Vores hovedmål var at fremlægge vores program til Ruslands genfødsel for offentligheden og foreslå en ny kurs og en regeringssammensætning, som ville nyde folkets tillid.

Røvede valget

Trods sin knusende overmagt på informationsområdet afholdt Putin sig fra at deltage i debatterne. Hvad angår den brede diskussion af kildne spørgsmål, skjulte de ledende kredse sig bag ryggen på andre deltagere i regeringsvenlige valgmøder. Folket blev underkastet en uhyrlig hjernevask. Man røvede ligefrem valget fra Rusland.

Man bankede det ønskede resultat fast ved at kaste hele arsenalet af svindel og forfalskning ind i kampen. Embedsmændene fik pålagt måltal for "resultaterne" af afstemningen. "Lovens vogtere" lukkede øjnene for de overtrædelser, der blev begået. Appeller til myndighederne blev afvist under forskellige påskud. Valgkommissionernes sammensætning forblev uændret. Formanden for den centrale valgkommission, Vladimir Tjurov, beholdt sit embede. Vores partis lovforslag til "reparation" af valgsystemet blev ikke vedtaget i Statsdumaen. Højdepunktet af kynisme var, at man på afstemningsdagen fjernede ikke blot vort partis observatører fra valglokalerne, men i visse regioner også valgkommissionsmedlemmer, hvis stemmer kunne blive afgørende.

System af svindel og trusler

De officielle valgresultater afspejler ikke folkemassernes virkelige stemning og vilje. I Rusland er der blevet skabt et kolossalt system af valgsvindel, som omfatter titusinder af

Gennadij Andrejevitsj Zjuganov
Formand for Det Kommunistiske Parti i Den Russiske Føderation
præsidentkandidat ved valget i Den Russiske Føderation

valgkommissionsmedlemmer. Hvis man hertil føjer de funktionærer i lokale og regionale administrationer og ledere af virksomheder og offentlige institutioner, som deltager i dette pres på vælgerne, bliver det til et altomfattende svindelsystem, hvori millioner af mennesker med eller mod deres vilje er impliceret. Man vred bogstavelig talt armen om på folk og forlangte, at de skulle stemme på Putin under trusler om afskedigelse, lønnedgang, repressalier mod familiemedlemmer eller anden straf. På denne måde opnåede det siddende regime sin sejr.

Frø vil spire

Ikke desto mindre har Rusland ændret sig betydeligt under det seneste valg. KPRF og vores forbundsfæller har præsenteret offentligheden for den dagsorden, der kom til at stå i centrum i valgkampen, og som handlede om hovedproblemerne i vores virkelighed. Vi gik ind for nationalisering af naturressourcerne, statskontrol med finanssystemerne, en ny socialpolitik og overgang til progressiv indkomstskat. I alle disse og i andre spørgsmål har vi haft bred støtte fra borgerne. Vores idéer og forslag er nu hele folkets ejendom. Frøene til en ny politik er sået. Disse skabelsens, retfærdighedens og fremskridtets frø vil helt bestemt spire. Det er det vigtigste resultat af vores arbejde

i forbindelse med valget.

De endelige resultater af valgkampen er stadig ved at blive gjort op. Ét folkeligt krav står klart: Rusland forlanger forandringer! Befolkningens aktivitet har allerede vist, at det er muligt og nødvendigt at øge presset mod magten.

Vi vil ufortøvet fortsætte kampen for en ændring af den socialøkonomiske kurs. For at bringe en sådan ændring nærmere, vil vi stræbe efter at gengive borgerne en reel ret til folkeafstemninger. Vi vil tage initiativer til hårdere straffe for valgsvindel og fortsat stå fast på alle partiers ligeberettigelse ved sammensætningen af valgkommissioner. KPRF vil frembære sine programkrav under valg til styrende organer og lokale forvaltningsorganer på alle planer.

Forandring uundgåelig

De venstrepatriotiske kræfter vil rejse masserne til kollektivt forsvar for deres rettigheder og interesser. Stadig færre i Rusland tvivler på, at forandring er uundgåelig. Folkets flertal tørster efter forandring, mens et tyvagtigt mindretal frygter den og forsøger at forhindre den.

Jeg er overbevist om, at sammen og ved forøgede anstrengelser, er vi i stand til at ændre vores liv til det bedre.

Oversættelse: Michael Larsen

Topmøde for ALBA-landene

Økonomisk integration og suverænitetsforsvar var nogle af de centrale emner på ALBAs 11. topmøde afholdt i Caracas, Venezuela.

Af Inge Høegh

Om økonomi

Det økonomiske råd for ALBA-landene foreslog oprettelse af en reservefond i ALBA-banken, og Venezuelas præsident Hugo Chavez gav sit samtykke til at indtræde med 1% af de internationale pengereserver fra Venezuela svarende til næsten 300 millioner dollars til denne fond.

Med hensyn til den fælles valuta Sucre, fremhævede statslederne vigtigheden af denne, der garanterer den kommercielle udvikling mellem ALBA-landene. Daniel Ortega, præsident i Nicaragua, oplyste, at den nicaraguanske nationalforsamling lige har vedtaget at gøre brug af den fælles valuta i nærmeste fremtid. Hugo Chavez inviterede regeringen fra Haiti til at tilslutte sig brugen af Sucre og dermed øge mulighederne for import og eksport mellem landene.

"Vi vil fair handel, og derfor bør vi forene vores økonomiske reserver og finansielle kapaciteter i ALBA-banken og undgå at bruge udenlandsk valuta" sagde præsidenten fra Ecuador, Rafael Correa.

Det økonomiske råd foreslog også dannelsen af Ecoalba (økonomiske råderum for ALBA), hvormed man tydeligere kan udtrykke politikkerne til igangsættelse af en supplerende af landenes økonomier.

Om suverænitetsforsvar

Striden mellem Argentina og Storbritannien om Las Malvinas (Falklandsøerne) udløste en udtalelse til fordel for Argentina. Hugo Chavez oplæste udtalelsen og tilføjede, at man kunne overveje om sanktioner mod Storbritannien fra Latinamerika kunne anvendes i denne sag om øerne.

Statslederne gav deres diplomater retningslinier for et møde i Havanna, hvor man skal diskutere bl.a. USA's blokade mod Cuba men også deltagelsen i Amerika-mødet, der skal finde sted i april, hvortil Cuba ikke er inviteret.

Præsidenten fra Ecuador, Rafael Correa fremsatte følgende forslag: Hvis Cuba ikke bliver inviteret til Amerika mødet så skal de andre ALBA lande overveje ikke at deltage i det møde. Correa foreslog også at man betroede sine diplomater, at diskutere en mulig udtrædelse af Traktaten om Gensidig Bistand (TIAR), samt en vurdering af situationen i Puerto Rico som USA's koloni.

ALBA-Haiti

Mødet godkendte arbejdsplanen ALBA-Haiti til samarbejde om udviklingen af Haiti, som omfatter oprettelsen af en humanitær fond. Den cubanske diplomat Bruno Rodriguez forklarede, at af de punkter der skal tages fat på, er det besluttet at udvikle et integrationsprojekt omhandlende nødhjælp og genopbygning af Haiti med sundhedsmaterialer, fødevarer, logistik arbejde, infrastruktur, transport, teknisk support, forsyninger og levering af brændstof i tre regioner og bibeholdelsen af hjælpen fra Petrocaribe. Yderligere fremhævede Rodriguez, at ALBA vil iværksætte en plan primært til børn, der indeholder opbygning af undervisningssystemet, et fødevarer hjælpeprogram, en donation af skoleudstyr, og en udvikling af læreruddannelserne.

Mødet ratificerede, at Haiti forsat har en permanent invitation til ALBA-møderne.

Surinam og St. Lucas var specielt inviterede og har nu søgt om fuldt medlemskab af ALBA.

Man besluttede at ALBA-landene skulle mødes to gange om året, men som Chavez tilføjede, så kan man mødes når det er nødvendigt.

Afslutningsvis vedtog man en udtalelse hvori man fordømmer enhver interventions- og ustabilitetspolitik imod Syrien.

Charles Dickens 200 år – stadig værd at læse

Af Margit Andersen

■ Den 7. februar ville Charles Dickens (1812–1870) være fyldt 200 år, og det er blevet behørigt fejret med diverse arrangementer både i England og udenlands.

Man kunne så spørge, om det er relevant at gøre så meget ståhej ud af en forfatter fra victoriatiden, som ikke ligefrem figurerer på dagens bestsellerlister? Ifølge Claire Tomalin, som i 2011 fik udgivet en biografi om ham, er svaret, at Dickens er så relevant som nogensinde, man behøver bare at se sig omkring i samfundet, hvor kløften mellem rige og fattige bliver stadig dybere, og hvor det stadig er korrupte finansmænd og politikere, der styrer butikken i egen interesse.

Netop noget af det som Dickens angreb så heftigt i sine romaner, og som fik Bernard Shaw til at påstå, at "Lille Dorrit" var mere revolutionær end "Kapitalen". Det var nu at tage munden for fuld, for Dickens var ikke revolutionær. Han var socialt indigneret og imod monarki og statsreligion, men han mente, at vejen til et bedre samfund gik gennem reformer. Da han mistede troen på dette, frygtede han at konsekvensen kunne blive revolution, som for ham stod for noget med blod i gaderne.

■ Ganske vist studerede og praktiserede man *hvordan man lader være med at gøre det* i alle administrative og politiske kredse, også uden for Omsvøbsministeriet. Ganske vist var hver ny statsminister, og hver ny regering, der vandt magten ved at gå ind for, at et eller andet absolut måtte og skulle gøres, aldrig så snart trådt til, før de bestræbte sig af al magt for at finde ud af, *hvordan man lader være med at gøre det*.

Citat fra kapitlet "En udtømmende oversigt over faget Statskundskab" i Lille Dorrit.

Gammeldags

En ting er imidlertid litteraturs indhold og hensigt, men hvad med skrivemåden? Er Dickens' stil ikke for gammeldags til nutidens læsere? En gang blev hans landsmand og navnebror, Charles Chaplin (1889–1977), spurgt om det samme i forbindelse med sine film, hvortil han svarede, at nogle synes det ene og andre det andet, så hvad skal man sige?

Man kan sige det samme om Dickens. Han begyndte at skrive på traditionerne fra det 18. århundrede, hvor romangenren var i sin vorden, men udviklede sig hurtigt og opfandt efterhånden en genial teknik, der var langt forud for hans samtidige, og som stadig fungerer fortræffeligt. Han blev en mester i at skabe stemninger og piske spændingen op med forudannelser og antydninger.

Det filmiske

Men det helt særlige er stilen filmagtighed. Lad os i den forbindelse vende tilbage til den anden Charles, for ud over deres fattige barndom i London, har de to så meget til fælles i deres kunstneriske udtryk, at det er fristende at foretage sammenligninger.

Den franske filmmand René Clair har om Chaplin udtalt, at han var en forfatter, der lavede film. Omvendt kan man sige, at Dickens var en

filmmager, der skrev bøger. Hans beskrivelser foregår som med et kamera, der panorerer, undertiden i fugleperspektiv, hen over scenen, forstørret og formindsket, hviler på en person for at glide videre til en anden, mens der skiftes mellem nærhed og afstand. Der er da heller ikke andre forfattere, der har fået så mange af sine romaner filmatiseret som Dickens, og de har været nemme at gå til, hvad sceneri og dialoger angår.

Sentimental

En sidste indvending kunne være Dickens' undertiden overhåndtagende sentimentalitet. Det samme kan siges om Chaplin, men for begges vedkommende gælder, at det er en ærligt følt sentimentalitet, der modsvares af en lige så fremherskende humor. De mente begge, at tårer og latter var gode våben og de rette midler til at nå ind til publikum

Udviklingen

Dickens slog igennem med "Pickwick Klubben", der ligesom Chaplins tidlige vagabondfilm består af morsomme episoder med stærkt karikerede personer.

Men allerede med den næste bog, Oliver Twist, skete der en væsentlig ændring. Den har en rigtig handling, og stilen er den blanding af humor og dystre, som fremover skulle præge Dickens' værker, ligesom han allerede her tager fat på at angribe kritisable samfundshold. I dette tilfælde drejede det sig om fattigloven af 1834, som afskaffede al anden form for hjælp til fattige end anbringelse i de såkaldte work houses, der svarede til vores fattiggårde.

Herefter skrev Dickens i rask tempo roman efter

roman, der som regel udkom i små månedshæfter, hvad der gjorde dem alment tilgængelige. Han angreb bl.a. kostskolevæsenet, gælds fængslerne og at man havde offentlige henrettelser. Altid var det børn, fattige eller retarderede, der var ofre for onde, griske mennesker.

Men med den meget selvbiografiske "David Copperfield" ændrer stil og temaer sig noget. Det onde bliver i mindre grad et enkelt individ, men i stedet upersonlige kræfter som bureaukrati og dyrkelsen af økonomisk fremdrift på bekostning af arbejderne. Tonen bliver mere dystre og handlingen fokuserer mere på noget alment, men det går ikke ud over dramatikken og humoren.

Persongalleriet er stort, men alle får tildelt deres egen historie; der er biroller, men ikke statister i Dickens' romaner. De fattige er for det meste gode, de der er helt uden for klassificering er som regel de morsomste, sagførere og bureaukrater er afskyelige, mens helten har det med at være lidt bleg og kedelig, for han skal jo være et pænt dyds-mønster.

Kunstnerisk frihed

Selv om Dickens konstant angreb autoriteter og institutioner, blev han aldrig udsat for repressalier fra offentlig side, hvorimod dronning Victoria uden held forsøgte at fedte sig ind hos ham. Modsat Chaplin, som på grund af sine holdninger godt hundrede år

senere, under heksejagten på kommunister i 1950'erne, blev chikaneret ud af USA og tilbragte resten af sit liv i eksil i Europa. Her havde han dog en god alderdom med sin fjerde kone og alle deres børn, mens Dickens aldrig opnåede at få nogen alderdom.

Ligesom Chaplin havde han måttet klare sig selv fra barnsben og havde hevet sig selv op ved håret for at ende med at blive en stjerne på kunsthimlen. Skolegang og omsorg havde der ikke været meget af, alt var selv lært ved hårdt slid og det ophørte aldrig. Han udviklede en sygelig rastløshed, som kun kunne dulmes ved arbejde eller fysisk bevægelse i form af lange vandringer.

Ud over at skrive roman efter roman tog han rundt på oplæsningsturneer og arrangerede amatørteaterforestillinger – ofte i velgørende øjemed – hvor han selv skrev stykket, instruerede, spillede med og solgte billetter. Alt dette, i forening med familiekonflikter, skilsmisse og voksne børn, der stadig skulle sørges for, sled ham op, og han døde "stående", som han havde ønsket, i en alder af 58 år.

Af pladshensyn har det ikke her været muligt at komme nærmere ind på de enkelte romaner, men skulle appetitten være blevet vakt, så kan C.A. Bodelsens "Dickens og hans bøger" fra 1957 anbefales. Kan lånes på biblioteket ligesom bøgerne og mange af filmatiseringerne.

Miraklernes tid

Af Margit Andersen

■ Mirakler er normalt noget, der foregår i biblen og i eventyr, og "Miraklet i Le Havre" er da heller ikke just en realistisk film, men den tager udgangspunkt i virkelighedens moralske og politiske forfald i forhold til medmenneskelighed.

Som det fremgår af titlen foregår den i Frankrig, og det er ikke første gang den finske filmmager, Aki Kaurismäki, henlægger handlingen hertil. I 1991 lavede han "Bohemeliv" om tre parisiske kunstnere, der hutler sig igennem tilværelsen i Paris, og en af dem, Marcel Marx (André Wilms) møder vi nu tyve år senere

i Le Havre. Han har opgivet forfatterdrømmen og ernærer sig og sin kone Arletty (Kati Outinen) som skopudser. Det giver ikke meget, men nok til at de og hunden Laika, også en tilbagevendende aktør i Kaurismäkis film, her i 5. generation, kan leve et jævnt og nøjsomt liv i det nederste lag af samfundslagkagen.

En dag løber Marcel ind i en såkaldt bekvemmelighedsflygtning, en dreng fra Afrika, der mirakuløst er sluppet væk, da politiet fandt ham og hans medrejsende i den container, de var blevet transporteret i. Intet går hurtigt i Kaurismäkis film, og da der bliver åbnet til containeren, giver han sig også knugende god tid til at lade kameraet hvile på ansigt efter ansigt af de skræmte, udasede sorte mennesker i alle aldre, der kryber sammen inde i den.

Drengen, Idrissa (Blondin Miguel), smutter altså og ville normalt ikke have haft en chance for at klare sig. Men Marcel end ikke overvejer, om han skal hjælpe ham, han gør det bare, selv om han har fået sine egne problemer med Arletty, der er blevet indlagt på hospitalet med en livstruende sygdom. Heldigvis er Marcel ikke alene om opgaven; hans skopudserkollega, de handlende i gaden og cafejeren træder til, da det gælder. Et enkelt udskud er der i blandt dem, en stikker, men til gengæld er der også en, der helt uventet spiller politiets blinde øje.

Navnene i filmen er ikke tilfældige, men refererer til personer indenfor politik, film, litteratur og musik, som instruktøren med dette eventyr sender en kærlig hilsen. For det er et eventyr, hvor kærligheden flytter bjerge, solidariteten vinder over ondskaben, og hvor hunde er ligeså kloge som mennesker. Ind i mellem må man knibe en tåre, undertiden af rørelse og til andre tider af latter, for trods temaet er det en lys film med masser af den absurde humor, som er særegen for den sære finne.

Det er Kaurismäki i superklasse, hvad der siger ikke så lidt. Filmen har da også fået adskillige priser, og nævnes bør at Laika, instruktørens egen hund, ved Cannes Film Festivalen i 2011 blev tildelt en særlig hunde-palmepris for indlevet og overbevisende spil.

Miraklet i Le Havre
Manuskript og instruktion:
Aki Kaurismäki

Kan ses i: Grand, Øst for Paris Århus, Biffen Ålborg, Nicolai Biograf Kolding og Reprise Holte.

Victor Brockdorff – De unge år

Af John Poulsen

■ Den 11. oktober 2011 ville maleren Victor Brockdorff være fyldt 100 år. I den anledning viser Odsherreds Kunstmuseum ca. 40 værker fra perioden 1927–55, med særlig fokus på hans virke i Odsherred, hvor han boede fra 1934 til 1940. Mange af værkerne har aldrig tidligere været udstillet.

Brockdorff interesserede sig tidligt for at tegne. Det tidligst kendte arbejde på udstillingen er "Interieur" fra 1927. I 1930 opsøgte han sammen med Sven Havsteen-Mikkelsen maleren Fritz Syberg

i Kerteminde. Her var han i tre måneder, og Syberg roste hans arbejder. Under opholdet tegnede han flere portrætter af Syberg.

Samme efterår begyndte han på Kunstakademiet og havde sin debut, kun 18 år gammel, på Kunstnernes Efterårsudstilling med bl.a. "Parkbillede". Tilskyndet af malerkammeraterne fra Corner flyttede han og familien i 1934 til Odsherred, og det betød at hans farver blev mere lyse. Et af udstillingens højdepunkter er "Strandbillede" fra 1935.

I 1940, da han blev skilt, flyttede Brockdorff til Køben-

havn. Efter krigen drog han i lighed med mange andre malere til Paris, hvor han mødte sin senere hustru Alice, som han malede en række portrætter af i Paris og Nice. Her lavede han også tre små bøger, håndskrevne og illustrerede, som han sendte hjem til sine børn, Ole og Susanne. For første gang kan originalerne ses i en montre, og desuden er der en farvekopi, som man kan blade i.

Udstillingen afspejler fint Brockdorffs alsidighed og udviklingen fra de mørke malerier i begyndelsen af trediverne til de senere mere lyse, og som afslutning kan

ses et af hans store socialistisk-realistiske billeder fra 1955.

Odsherreds Kunstmuseum: Victor Brockdorff – De unge år. Indtil 6. maj

Jubilæumsarrangement

Lørdag 21. april 13:00–18:00

Sted: Amager Bio, Øresundsvej 6, 2300 København S

Folkebevægelsen mod EU inviterer til stort jubilæumsarrangement. Mandag den 23. april er det 40 år siden, at Folkebevægelsen mod EU blev stiftet.

Det skal markeres med et stort arrangement med gode taler og musik lørdag den 21. april kl. 13.00–18.00 i Amager Bio, Øresundsvej 6 på Amager (2300 Kbh. S).

Musik og underholdning ved bl.a.:

- Gitte Hænning
- Niels Hausgaard
- Benny Holst
- Povl Dissing med band
- Arne Würgler
- Niels Tuxen
- Mikael K og Klondyke

Flere detaljer og navne senere.

Entré 150 kroner. Billetter kan bestilles hos Folkebevægelsen mod EU, Tordenskjoldsgade 21, st.th 1055 K, tlf. 3582 1800 – eller e-mail: fb@folkebevaegelsen.dk

SPALTEN

Svend Bruno 75 år
en hilsen fra Gerd og Dirk
for din måde at være på.

Gode kammerat

Svend Bruno
vi ønsker dig i Vesthimmerlands afdeling hjertelig tillykke med de 75 år d. 29 marts. Vi ser frem til dit gode selskab i mange år fremover
Kammeraterne i afdelingen

Peter Bech

For at være alderspræsident, må man være over 80 år, men det var jo også 90, du blev den 1. marts. Derfor endnu engang tillykke fra
KPiD Nord Vest afd.

Pensionisternes Hobbyklub af 1965 har afholdt sæsonens sidste arrangement. På klubbens generalforsamling blev det vedtaget at ændre navnet til 'Pensionisternes Kulturforening af 1965'.

Ebbe Hagelberg

Gode kammerat Ebbe
Hjertelig tillykke med din 75 års fødselsdag.

KPiD Vestegnen

MINDEORD

I mindet om vores kammerat
Lilly Hansen.

KPiD Nord Vest afd.

HUSK

1. maj-hilsner og meddelelser om 1. maj-møder til maj-nummeret af KOMMUNIST senest 16. april.

Fredagscafé i København

Åben fredagscafé på Frederikssundsvej 82
Fredag den 20. april kl. 19.00

Anne Jessen fra DEMOS indleder om 'Højre-radikalisme i dag'

Sandwich, øl, vand og kaffe sælges.

Arrangør: KPiD København og Ungkommunisterne.

Reparation og salg af computere
– kører også ud!

Rantzaugade 37A, 2200 København N.
Tlf. 5046 2832

Mail: Kim@Hardware.dk – www.pcmisssing-link.dk
Åben man.-fre. 13-19. lør. 11-16

Besøg kommunisternes hjemmeside:
www.kommunisterne.dk

KULTURLIV

Film værd at se

Hamilton
Hugo
Hvidstengruppen
J. Edgar
Kamæleon
The Artist

Svensk pris til Einar Mår Gudmundsson

Den store islandske forfatter Einar Mår Gudmundsson, vil den 11. april i Stockholm få overrakt det Svenske Akademis Nordiske pris på 350.000 kr. på grund af sit betydningsfulde forfatterskab. Han har tidligere fået Nordisk Råds Litteraturpris for romanen Universets Engle i 1995.

Tintin i Congo

For nylig faldt der dom i Belgien om at Tintin i Congo ikke var racistisk og derfor ikke skulle forbydes. Samtidig er der på dansk udkommet den oprindelige version fra 1931. I Information skrev forfatteren Benni Bødler i den forbindelse, at selv om der var grund til at forbyde den, ville det være en misforståelse at gøre det, og han fortsætter, at "tværtimod bør den genudgives igen og igen og gerne deles gratis ud til ethvert skolebarn ... fordi det er en knusende ubehagelig påmindelse om den imperialisme og racisme, der var en helt naturlig del af vores tankegods for bare et par generationer siden."

Theodor Christensen og Cuba

Den kompromisløse dokumentarfilmand Theodor Christensen (1914–1967) tog omkring 1960 imod en indbydelse til at komme til Cuba for at lære cubanerne at lave dokumentarfilm. Det blev til tre ophold fra 1962 og frem til hans alt for tidlige død i 1967. Cuba kom til at fylde meget i hans hjerte og blev også hans kunstneriske og menneskelige redning. Han omtales med stor respekt af ældre, cubanske filmfolk. I 1963–64 lavede han filmen Ella (Hende), som skildrer de cubanske kvinders situation efter revolutionen. En ny kopi med danske undertekster blev vist ved et spændende arrangement i Cinemateket den 18. marts. Cinemateket vil 5. maj vise Theodor Christensens film om besættelsen.

Fredagscafé i Aarhus

Første fredag i hver måned er alle velkomne til kulturcafé fra klokken 16.00 i Studsgade 12. Spartakus Bogcafé og KPiD, Aarhus afdeling.

Fredag den 13. april. "Gysse", "Vorherrestrup" og "Det frysende Europa" er navne og begreber Thorben Jørgensen, tidligere fællestillidsmand på Århus Flydedok, sætter på plads når han fortæller om øgenavne og sjove historier fra en stor arbejdsplads.

Fredag den 11. maj spiller og synger Karsten Olesen egne kompositioner med rødder i 60'ernes surrealistiske poesi. Smagsprøver findes på www.myspace.com/karsteno

Bladfond 2012

Afdelinger

22/2–26/3

Indre By	615,00
Nordsjælland	1.000,00
Nordvest	1.400,00
Esbjerg	200,00
Vest	700,00
Vestegnen	50,00

Bladfond i alt 3.965,00

På gaden

Mobiliserer udkants-Danmark mod Finanstraktat

■ KPIDs afdeling i Himmerland er på gaden i egnens byer for at samle underskrifter ind til kravet om folkeafstemning om den forkætrede EU finanstraktat, som statsminister Thorning-Schmidt har underskrevet uden at spørge danskerne.

Går strygende

Til den lokale avis udtaler formanden for afdelingen, Brian Olsen, at det går strygende.

I Aggersund, hvor avisen mødte ham, var der på det tidspunkt allerede indsamlet 100 underskrifter, og 105 underskrifter var afsendt dagen før. Indsamlingen fortsætter i

de andre byer i Himmerland, siger formanden, som minder avisen om at Danmark har en Euro undtagelse.

– Alligevel skriver regeringen under og forpligter Danmark til en aftale, som er styret af Euroen, og som tilmed vil binde kommende regeringer til aftalen. Selvom vi godt er klar over at der ikke kommer en folkeafstemning, fordi regeringen godt ved, at det så bliver et nej, så kæmper vi videre og viser, at udkants-Danmark også kan mobilisere protester, slutter Brian Olsen.

1. maj morgenmøde

Tirsdag kl. 8.00

Majtaler: Fhv. formand for Jord og Beton, Johnny Olsen
Underholdning: Havnens Sangkor
Morgenmad 40 kr.
Murerstiftelsen, Murgade 8, Nørrebro

Kommunistisk Parti i Danmark

Fælles 1. maj i Aarhus

Kl. 12. På Rådhuspladsen
Kl. 14. Maj-møde i Tangkrogen

LO Aarhus

Unge diskuterer fremtid

Ungkommunisterne i heftig paneldebat om "Hvordan får vi socialisme i Danmark"

Af Esben Hansen

■ Den 15. marts var Ålborg centrum for et stort opslået møde mellem tre unge politiske bevægelser på venstrefløjen i Danmark. Socialisternes Hus i Ålborg, dannede rammen om et fælles initiativ mellem Ungkommunisterne, Libertære Socialister og Socialistisk Folkepartis Ungdom (SFU).

I en paneldebat med en repræsentant fra hver de tre organisationer havde de unge sat sig for at samle stafetten op efter valget af den nye såkaldte "røde" regering.

Det åbenlyse spørgsmål, som mange unge har stillet sig selv under og efter valgkampen i efteråret, var udtrykt i overskriften; "Hvordan får vi socialisme i Danmark?" Rygtet om mødet florerede i ugen op til livligt over sociale medier og maillister og ved flyer-uddelinger i organisationernes netværk.

Kritisk analyse

Diskussionen bevægede sig hurtigt over mod en kritisk analyse af den manglende forandring efter Socialdemokratiet (S) og Socialistisk Folkeparti (SF) magtovertagelse i Danmark.

Louise Pedersen og Anne Gertsen, repræsentanterne fra henholdsvis Ungkommunisterne og Libertære Socialister fortalte begge, at overraskelsen hos dem ikke havde været stor, da nyhederne om de utallige løftebrud

på Christiansborg kom frem. Ifølge de to er den borgerlige stats hovedopgave at opretholde kapitalismen, hvorfor alle reelle forsøg med lovgivning i en systemomvæltende retning altid vil være håbløse.

Vurderingen af S-R-SF-regeringen var lidt mindre kritisk hos Nikolaj Andersen fra SFU:

"Danskerne har fået en lyserød regering, der følger et regeringsgrundlag og ikke deres egen politik. Hvis regeringen tager nogle for-

kerter valg, så skal vi ud på gaderne – også i SFU! Vi mener dog, at man skal bevæge sig hen imod socialismen, ved i stadig stigende grad at stille forbedrende krav ved udnyttelse af demokratiske muligheder der stilles. Jeg vil gerne have, at vi har en reformudvikling hen imod et bedre samfund".

Klassekampen

Louise og Anne afviste kraftigt reformstrategien. Men når det kom til spørgsmålet om, hvad der så er det vigtigste perspektiv i kampen for socialisme, er der dog lidt forskel på, hvad de to organisationer fokuserer på.

Ungkommunisterne lægger først og fremmest vægt på klassekampen og kampen for et rigtigt demokrati. Libertære Socialister mener, at klassekampen mest er relevant på makroplan. På trods af forskellighederne var stemningen på mødet konstruktiv og både de tre unge i panelet og de fremmødte viste stor interesse for hinandens holdninger og de mange emner og spørgsmål, der dukkede op i diskussionerne.

Rød 1. maj i Albertslund

Rød 1. maj afholdes i Albertslund Musikteater kl. 8.30–11.00 sammen med SF og Enhedslisten.

Talerne bliver:

9.00: Frank Aaen. 9.20: Holger K. Nielsen
10.30: Betty Frydensbjerg Carlsson
Derudover kommer der talere fra SUF og SFU.

- For international solidaritet, fred og socialisme
- Bekæmp arbejdsløsheden – ikke de arbejdsløse
- Lad storkapitalen betale krisen – ikke de fattige og de syge
- Nej til social dumping

40 års kamp mod kapitalens Europa

Folkebevægelsen mod EU kan i april fejre 40 års jubilæum

Der var sammenhold og kampvilje da delegerede fra komiteer over hele landet mødtes i Odenses gamle kongreshus og stiftede Folkebevægelsen mod EF. (Europæisk Fællesmarked).

Allerede i starten af tresserne startede et samarbejde mellem partier og ungdomsforbund, fælles om modstand mod Romtraktaten, som trådte i kraft 1. januar 1958 mellem 7 lande, og som med sine 4

grundlæggende friheder for kapitalen kom til at danne grundlag for senere EF og stadig er grundlag for EU.

Op til dannelsen af den landsdækkende folkebevægelse var der hidtige diskussioner om strategien på den såkaldte venstrefløj. Skulle det være en bred folkebevægelse, eller en kamp for et "rødt Europa"?

Det blev folkebevægelsen der både vandt tilslutning, og som har sikret konstant

fokus på Storkapitalens mange manipulationer frem til nu, hvor der tones rent flag som varetager af storkapitalens interesser i Europa.

Undervejs har netop Folkebevægelsens store arbejde i og uden for EU Parlamentet sikret den oplysning til danskerne, som har givet Unionen danskernes nej til deres diktater. Men lige så udemokratisk som EU, har skiftende regeringer søgt at

omgå folkeafstemningernes resultat.

Kampen mod EU fortsætter. *bfc*

Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år 275,- kr.

1/2 år 165,- kr.

Folkebevægelsen mod EU kræver folkeafstemning om euro-traktaten og er i disse uger i gang med en underskriftsindsamling til støtte for kravet.

